

bi velit MORS descripta tamquam ἀνάλυσις Phil. I. 23. 2. Tim. 4. 6. per quam fit vt animae et corporis vnio quidem naturalis soluat, neutra tamen in nihilum reducatur; Si aequa animi lance aestimamus quid sibi velit MORS appellata ἀπόθρασις τῆς σικηνώματος 2. Pet. 1. 14. 2. Cor. 5. 12. ἐπιγείσῃ ἡμῶν οἰκίας τῆς σικηνούς κατὰ λυσις 2. Cor. 5. 12. Somnus, 1. Cor. 15. 43. Es. 26. 20. 21. Dan. 12. 2. Joh. 5. 28. Seminatio Joh. 12. 24. est sane, quod piis de morte sua gratulemur, eam celebremus, immo templo digna videri ea potest. Vel potius supremo vitae mortisque Arbitro in templo spiritus sancti, in animo, et etiam in templis χειροποιητοῖς gratias agamus, quando MORTIS beneficio miseriarum finem largitur. Haud fas est, hac de re pluribus verbis ad Virum tanta doctrina, tanta sapientia, tanta auctoritate eminentem vti. Manum ergo de tabula!

Neque vero possum, quin vitae curriculum ERNESTI AVGVSTI ROCKENFVSSII ad omnia virtutis exempla geniti, et perpetuo suspiciendi, ab eo ipso latinis verbis consignatum, heic subiiciam. Suaseram ei in collegio stili latini cultioris, quod diligentissime frequentauit, vt stilum etiam in vitae suae ipsius recensione exerceret tempore dato. Quemadmodum igitur dextris monitis semper paratissimum locum facere solitus est, sic etiam huius optati mei non oblitus erat. En ergo narrationem eius integram:

ERNESTI AVGVSTI ROCKENFVSSII

VITA

† † †
†

Quemadmodum historiae, quoquo modo sint scriptae delectant, ut ait Plinius, ita et ego non nefas puto, Christia-

stia-